

צילון

לרון בן יישי, המסתגל יותר ויותר לסינגונו של אריאל שרון, על כתביו תו במיסגרת השבוע - יומן אירועים. כתבה זו, שהיתה כולה מנוסחת בצורה בלתי-נעימה ביותר, כללה סילופים גסים ובוולטים. כך, למשל, תורגמו דבריו של צעיר מוסלמי בצורה כוזבת, כאילו דיבר על "מחבלים" - דבר שלא היה ולא נברא במקור. האיש דיבר בהקרה על אנשי אש"ף, כאשר אמר כי אנשי אש"ף הסכימו לעזוב את בירות כדי לאפשר למוסלמים לחזור הביתה בשלום. ייחס לו בן יישי דברים שונים לגמרי: כאילו מתכוון נים, "המחבלים" להסתנן חזרה לביירות. הכתבה כללה ראיון שעוריייתי עם תועמלן פרימיטיבי של הפאלנגות, שבו הציג את תנועתו כאירגון של מלאכים תמימים, ואת אש"ף כחבורה של רוצחים, שקרנים וודים. כעבור כמה דקות שודרה ביומן כתבה אחרת, אחראית ומאוונת הרבה יותר, ובה תיאר דני שמעון, בנו של כמיל שמעון, את בשיר ג'מילי, מנהיג הפאלנגות, כפושע-מלחמה נאצי. שרצה 500 נשים וילדים נוצריים במעשה-טבח אחד על רקע מאבק פנימי בין המאורנים.

לנתן זהבי שהציג באותו יומן במלוא הרצינות תידורן-תעמולתי מגוחך של מינהל-ההסברה ליוצאים לחו"ל. בכ"תבה זו השמיע את דבריה-ההבל של אחד אורי שטנדל, יועצו לשעבר של ראש הממשלה (של המערך) לענייני ערבים, חסיד-שוטה של משה דיין, וכעת תועמלן של ממשלת-הליכוד. האיש חזר על השקפת רים השגורים של אריאל שרון, והעביר אותם לקומץ של תמימים, שהתכנסו במקום כדי לשתות דבר-הוכמה אלה. רק אדם בעל מוח מעוות יכול להעלות על דעתו כי קומץ-כסילים אלה, המוכנים לחזור כמו חוכים על דבריה-הבל רישמיים, יעמדו מול היוונים של אלפי עיתונאים, מן המנוסים והאחראיים ביותר בעולם, שדיווחו כעדי-ראייה על מאורעות בירות.

לרופאי מיישר-הבריאות שי התגייסו גם הם כתועמלנים רישמיים, ושי "הקרו" את תמונתו של תינוק פצוע, מן נפגעי בירות. בקהות-חושיים שאין למעלה ממנה, ביקשו הרופאים להוכיח לעולם כי התינוק, בן ארבעת החודשים, הוא "רק" יתום אשר אביו ואמו נהרגו לידו בהפצצה הישראלית. שכתפו שברה והסבל מכ"ויות (רק מדרגה שניה!) בפניו ובחלקי גופו. בניגוד לטענה האמריקאית כאילו גם נקטעו ידיו. אלהים ישמור על עם ישראל מפני תועמלנים כאלה בעולם - הנלולים לעורר את הרושם של רופאי ישראליים חבורה של תועמלנים חסרי-לב ביישטר טוטאליטרי ברוטאלי.

לעורך ה"ימון", שירד למעמקים חדשים של שיטפתימות, המבודדת את הציבור הישראלי ממה שרואה ושמע הציבור העולמי, והמכניס אותו למחנה-ריכוז רוחני.

להנהלת הטלוויזיה הישראלית, על שיבוץ סידרת הטלוויזיה גולדה בלוח-המידות, כהחליף לסידרת צפייית השיא דאלאט. הסידרה גולדה, שהיא קישט מצולם ולא מדויק, שלידה פרטים כדוגמת אסטודוס הם יצירות מופת. הורדה ב"רוב תחנות-הטלוויזיה האמריקאיות אחרי הקרנת הפרק הראשון שלה, בעוד שי תחנות-טלוויזיה אירופיות סירבו להקרין אותה על מסכייהן מסיבות של איכות ירודה. אילו היתה בטלוויזיה הישראלית הנהלה מיקצועית, בעלת אומץ-לב מיקצועי, היא היתה מורידה מן המסך את גולדה.

מאחרי הקלעים

המטפחה של לים

כתב הטלוויזיה בני לים, שהוזה במרבית הזמן באזורים בין ראש-הניקרה די בירות, אמר השבוע להעולם הזה: "מדוע אין העולם הזה מצרף תצלום שלי להשמצות שמתפרסמות עלי אצלכם? בי שבו האחרון קרה לי דבר מצחיק. אני מכין סרט בלבנון עם הצלם דויד גורי

פינקל, ובנסיעות השונות אמרתי לו שי משמיצים אותי בקביעות בהעולם הזה. לגורפינקל היה גליון ביד. הוא פתח אר תו, וראה פלא. אכן הושמצתי שם.

כעבור יום הגענו לאיזה מוצב פנוי ממחבלים בחארת-אל-תאנק, ומצאנו שם גליון ישן של העולם הזה. הרמתי אותו מהריצפה, פתחתי אותו בעמוד שידור וראה פלא: שוב הושמצתי. כל שאני מבקש, שליד ההשמצה הבאה יתפרסם תצלום שצילמה אותי הצלמת שלכם במהלך המלחמה. אותו תצלום שאני לובש בו מיטפחה גדולה.

המיטפחה הזאת אינה סתם מיטפחה. זו מיטפחה קרבית, שלובשים בעלי הדרגות במיפקדתו של אחמד ג'בריל. המיטפחה הזאת הפכה במלחמה לסמל המיסחרי שלי. לכל מקום שבו הגעתי בלבנון, כאשר הבחינו במיטפחה, מייד צעקו: ה

כתב לים בלי מיטפחה

טלוויזיה הגיעה! או, דחילק, תפרסמו עם ההשמצה הבאה את התצלום שלי עם המיטפחה הזאת."

ההימור הכפול של בן יישי

בקרב עובדי הטלוויזיה הבכירים, השתרש באחרונה הביטוי "גילוף". סידרת פניות של עובדים בגליציה אל אנשי-מטפחה בטלוויזיה, בתקווה שיציגו את מועמדותם למישרת מפקד גליציה.

הפניות של אנשי גליציה לבכירי הטלוויזיה היו לפי הסדר הבא: לחיים יבין ולדן שידון - שניהם מנהלי חטיבת-החדשות בעבר, ליאיר אלוני - האחראי על הסרטים התיעודיים, ששימש בעבר מנהל חטיבת-החדשות בקול-ישראל והוא איש גליציה לשעבר.

רק אחרון אנשי הטלוויזיה, שלו הציגו עובדי גל"ץ להציג את מועמדותו, הכתב הצבאי רון בן יישי - היה מוכן לשקול ברצינות את הצגת מועמדותו לתפקיד.

הודעתו של רון בן יישי, כי יהיה מוכן ליטול על עצמו את תפקיד מפקד גל"ץ צה"ל (בדרגת אלוף-מישנה) אינה סופית.

בן יישי נחשב לאחד המועמדים הורדאים למישרת מנהל חטיבת-החדשות בטלוויזיה (בעיקר אחרי ששר-הביטחון, אריאל שרון, הגביר את תמיכתו ביוסף לפיד כמנכ"ל רשות-השידור בעיקבות הצלחת הליבי-תרום).

המיכרו על מישרת מנהל חטיבת-החדשות עומד להיערך לקראת אמצע החודש הבא. אם יזכה בן יישי במישרת מנהל-החטיבה, יסיר את מועמדותו לתפקיד מפקד-גל"ץ. אם ייכשל במועמדותו ב"טלוויזיה יאות לקבל על עצמו את התפקיד הצבאי המוצע לו.

בין עובדי מחלקת-החדשות בטלוויזיה, אמרו בשבוע האחרון: "הפעם הולך רון, על הימור כפול ובטוח."

בלי אפוז'ציה ובלי פאפו

הישיבה האחרונה של הוועד-המנהל של

המבט השני של גבע

פפוד-שידור גבע סטר בעד, אבל...

התוכנית במבט שני נועדה בעיקרון לשמש עיבוי תיעודי מרחיב של נושאים חדשותיים הזקוקים להצגה מלאה שלא במיסגרת החדשות.

הכתב הפרלמנטרי של הטלוויזיה, ובי עבר מנהל חטיבת-החדשות שלה, חיים יבין, חש כי נושא פיטוריו מצה"ל של אל"מ אלי גבע ראוי לסיקור ענייני, שיב"ח חזן את השאלות העקרוניות הנוגעות לפיי-טורי האל"מ, בעיית המוסר של הקצונה הבכירה בצה"ל ושאר השאלות מסביב לפרשה זו.

אחרי בדיקת הנושא, הציג יבין לעורך חבט שני, אלי ניסן, להכין עבורו סרט בנושא של אלי גבע. ניסן, שהתלהב מהצעתו של יבין, ניגש איתו אל מנהל-הטלוויזיה זיה (ועדיין) מנהל חטיבת-החדשות שלה טוביה סער, וביקש את אישורו.

סער הטוען השכם והערב באוזני עיתוני נאים, כי מאז קיבל לידיו את ניהול חטיבת-החדשות, אין הוא משתף את מנכ"ל רשות-השידור בשיקולים עריכתיים, אמר ליבין ולניסן: "גלך ללפיד ונשאל את דעתו. אני בעד הכנת סרט בנושא זה."

השלושה הלכו לפיד. אחרי שעניינו של אלי"מ גבע תועד ודווח בגליציה ל

רשות-השידור היתה המורה ביותר מאז הפוליטיזציה המלאה שלו. ראשית עורך-הדין אהרון פאפו לא השתתף בישיבה, והנוכחים היחידים בה היו, יו"ר רשות השידור הפרופסור ראובן ירון, סגנו, נציג המפד"ל, עורך-הדין מיכאל ינן וחברת הוועד-המנהל, אהובה מרון.

מיישיבה נעדרו שני נציגי המערך בוועד-המנהל, דניאל בלון, שהתפטר (והמערך טרם מינה את מחליפו) ולניסן אלמוני, מנהל בית ברל בכפר-סבא.

בישיבה זו נתגלי קרע מוחלט בין שני

כתב בן יישי שני כובעים

חברי הוועד-המנהל ובין שאר הנהלת רשות-השידור בקשר לדיווחו של הכתב אורי גולדשטיין על הבעייה היהודית-ערבית באילת. הנהלה הגנה על כתבתו, וחברי הוועד-המנהל גינו אותה.

כפירה במבקר-המדינה

שלילתו העקרונית של מבקר-המדינה

באורח שלילי ביותר (בידי השדרנית עדנה פאר - שערכה כתבה בת שעה, שבמהלכה הושמעו אלי גבע בידי פקודי-רל"שע בר) פסל לפיד על הסף הצעה זו והציע להתייחס לנושא בתקופה מאוחרת יותר (כאשר הנושא לא יהיה עוד רלוונטי מבחינה חדשותית).

כאשר יצאו השלושה מהפגישה עם לפיד, אמר סער ליבין ולניסן: "אמרתי לכם שאני בעד הנושא הזה!"

את "הסכם-הדיברור", שנערך בין רשות השידור לבין דובר-צה"ל, כפגיעה באופן ובזכות הדיווח על מהלכי-המלחמה - אינה נראית לצמרת רשות-השידור, המרי בים בחודש האחרון להצהיר את אי-קבלתם ביקורת עקרונית זו.

גם בישיבות של מליאת רשות-השידור והוועד המנהל של רשות-השידור, הציגו ואשי הרשות עמדות השוללות מכל וכל את הערותיו של המבקר, בראש המתנגדים להערות מבקר המדינה ניצב יועץ המנכ"ל, נקדימון רוגל, שזכה בסיוע מכיוון לא-צפוי: דניאל בלון, נציג המערך (שזו היתה ישיבתו האחרונה בוועד-המנהל, טרם צאתו למלא מישרת נספח בוויינגטון). טענתו: "מבקר-המדינה וחבר-עיווריו לא הבינו את הנושא". הוא התעלם מהעובדה שעיתונו, דבר, דיווח על מלחמת-הלבנון, בצורה חופשית, בלא היעזרות ב"הסכם דיברור" עם דובר-צה"ל.

פסקול

חקירת המיטפחה

כתב הטלוויזיה לענייני רוחה יואל אבנר, ביחד עם כתב נוסף, עומדים לקבל חופשה ללא-תשלום למשך שנה אחת, כדי לשמש במישרות של עורך וסגן-עורך במקומו הירושלמי כל העיר, העומד לפני הרחבה. בימים הראשונים אחרי מיבצע הליביתרום, היכה הלם את מארגני המכירה הפומבית של חפצי-אמנות שנערכה בבית-אסיה בתל-אביב. סיבת ההלם: קרוב ל-75 אחוזים מהאנשים שרכשו את יצירות האמנות בליביתרום שילמו את הסכומים שעליהם התחייבו, מבלי לקחת את חפצי-האמנות שרכשו. הרגשה של מארגני המכירה הפומבית היתה, שהקונים שילמו את כספם כדי ליטול את הפוע בהצגת העושר הגדולה, שנערכה באותו לילה בטלוויזיה. מארגני המכירה הפומבית החלו להתקשר טלפנית אל הרוכשים, וביקשו מהם לבוא וליטול את רכישותיהם. חקירה מישטרית חשאית נפתחה בימים אלה בטלוויזיה נגד מפיק אחת מתוכניות-הטלוויזיה הפופולאריות ביותר. אנשי המחלקה לחקירות-מיוך חדות של המיטפחה חוקרים בינתיים רק נושאים כלכליים שבהם מעורב אותו מפיק, בטרם תפורסם הודעה רשמית על החקירה.